

Jimmie Åkesson: Tal på första maj 2006

Talare

Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum

1 maj 2006

Plats

Hässleholm

Partikamrater! Det börjar närma sig val. Om knappt fem månader är vi framme vid den stund som vi alla väntat på i fyra år. Sannolikt har det aldrig tidigare varit så många partier som konkurrerar om de 349 stolarna i riksdagen. Och media älskar de här nya partierna. Nisse Lundgren och Gudrun Schyman får delta i TV-kanalernas olika debattprogram och morgonsoffor nästan varje vecka, men det verkar gå ganska knackigt för dem i alla fall. I den senaste Temomätningen, som kom här i veckan, framgick det att både Junilistan och Feministerna är knappt hälften så stora som Sverigedemokraterna, trots all denna mediala uppmärksamhet. Tänk om vi hade fått samma möjligheter att synas på det sättet - vilket enormt genomslag det hade fått. Ni har säkert noterat Socialdemokraternas och LO:s reklamkampanj med bilder på en massa glada människor och så står det: "Vi bygger Sverige". Förutom att den absoluta merparten av dessa så kallade vanliga LO-medlemmar egentligen är socialdemokratiska kommunpolitiker, så måste man ställa sig frågan: Vad då "vi bygger Sverige"? Det här landet var färdigbyggt för 30–40 år sedan. Det enda vi hade att göra var att förvalta och förädla det välstånd och den välfärd som tidigare generationer skapat. Det den så kallade arbetarrörelsen ägnar sig åt, och har ägnat sig åt de senaste decennierna, är inte att bygga Sverige. Tvärtom, man raserar allt det goda som en gång byggde upp det här landet. Det känns passande att, så här på arbetets dag, säga några ord om situationen på arbetsmarknaden i vårt land. Arbetslösheten och, inte minst, arbetsrätten är ju frågor som debatterats flitigt sista tiden. Upploppen i Frankrike nyligen var ett extremt uttryck för detta, men även här i Sverige har liknande tendenser skådats nyligen. Centerpartiets lokaler har vandaliserats av samma vänsterextremister som brukar ge sig på oss när vi håller möten, och det har de gjort för att Centern föreslagit ändrade villkor för unga på arbetsmarknaden. Jag tycker att den mediala debatten om det här förslaget har fått en märklig utgångspunkt, säkert främst beroende på den svenskajournalistkårens politiska sympatier. Det heter inte att Centerpartiet vill vidta åtgärder för att få in ungdomar på arbetsmarknaden, utan det heter att de vill försämra villkoren för ungdomar på

arbetsmarknaden. Båda de här beskrivningarna är lika riktiga, men vilken man väljer att använda beror såklart på vilken utgångspunkt man tar. Ser man det ur fackets och den övriga så kallade arbetarrörelsens klassperspektiv, så stämmer naturligtvis den mediala beskrivningen av förslaget. Ser man det ur ett borgerligt, företagarperspektiv, så är det förstås ett jättebra förslag. Väljer man att ta de långt över 100 000 arbetslösa ungdomarnas perspektiv - de långt över 100 000 ungdomarna som ännu inte fått in ens en tå på arbetsmarknaden och som heller inte ser ut att få det inom överskådlig tid - ja, då är förslaget både bra och mindre bra. Man kan förstås fråga sig om de bryr sig om vilka villkor och rättigheter de har på arbetsmarknaden, när de inte ens är en del av den, och inte heller ser något hopp om att bli det inom en snar framtid. Man kan naturligtvis ha synpunkter på detaljerna i Centerns förslag, men det har mindre betydelse. För vad är mest intressant? Att ungdomar ges en möjlighet att visa upp sig på arbetsmarknaden och så småningom få ett arbete, eller att de har en massa rättigheter och goda villkor på ett jobb som de inte har? Vår utgångspunkt är klar: Människor ska i arbete! Och det måste ske utan ideologiska skygglappar, utan att ta hänsyn till särintressen. Vi, som ett Sverige-vänligt parti, står över detta. Vi står över alla särintressen. Vi betraktar inte sådana här frågor utifrån den ena eller den andra gruppens intressen. Vi tar hela samhällets, hela landets perspektiv och ställer oss frågan: Vad gagnar nationen? Är det till gagn för nationen att vi har långt över en miljon människor som dag efter dag efter dag inte går till jobbet? Det är det naturligtvis inte, och därför krävs åtgärder för att komma till rätta med problemet. Vad gör regeringen? Man inför så kallade plusjobb, som går ut på att avlöna folk för sysslor som annars inte blir utförda. Och det måste inte vara fel. Jag tycker det är jättebra om man, genom ett sådant här system, kan öka vuxennärvaron i skolan eller öka personaltätheten på äldreboenden. Men, om man ser det som en åtgärd för att lösa arbetslösheten, så är man väldigt fel ute. Plusjobben är just plusjobb, bonusjobb som inte är lönsamma för den privata sektorn att utföra. Men det löser inte problemen med massarbetslöshet - det handlar snarare om konstgjord andning över valet. Att vi har massarbetslöshet i det här landet beror på grundläggande fel i vårt system, och de felen måste vi lösa i grunden. Företagen i det här landet måste känna att det är lätt att anställa människor, att det är lönsamt att anställa människor och - inte minst - att de vågar anställa människor. Det är också detta vi har som en av utgångspunkterna i vårt nyligen antagna arbetsmarknadspolitiska program. Samtidigt är det helt nödvändigt att vi omedelbart upphör med importen av ytterligare arbetslöshet genom massinvandringspolitiken som förs. Det har blivit lite politiskt korrekt på senare tid att tala om den misslyckade

integrationspolitiken, och det är något man hör allt oftare från politiker även i de etablerade partierna. Men vad väntade man sig, när man satte igång alltihop? År efter år beviljar vi tiotusentals permanenta uppehållstillstånd. Hur ska alla dessa människor kunna integreras när det samtidigt inte finns några jobb? Hur ska alla dessa människor kunna integreras när de bosätter sig i redan invandrartäta förorter runt storstäderna, när de inte visar något som helst intresse av att anpassa sig till det svenska samhället? De makthavare vi har idag, de ser inte de här problemen, trots att de är så uppenbara. Det fungerar bra, säger de. Och fungerar det inte bra så är det bara att satsa ännu mer pengar på olika integrationsprojekt så kommer det att fungera bättre. Men så är det inte. Så länge vi fortsätter att år efter år släppa in fler invandrare än vi lyckas skapa arbetstillfällen är det ingen integrationspolitik i världen som kommer att fungera. Det måste alla förstå. Alla måste förstå att skutan måste vändas helt och hållet, att vi måste upphöra med massinvandringspolitiken och istället koncentrera oss på att ta hand om de hundratusentals arbetslösa – både svenskar och invandrare - som redan finns här i landet. Där har vi Sverigevännen en oerhört viktig roll att spela, som det enda partiet i det här landet som vågar prata om problemen och som vågar visa ett alternativ. Nu, partikamrater, nu inleds valrörelsen 2006. Under knappt fem månader ska vi göra vårt yttersta för att övertyga väljarna om att vi förtjänar deras förtroende. Aldrig förr har vi varit så många som vi är nu. Aldrig förr har vi varit så välorganiserade som vi är nu. Aldrig förr har vi haft ett sådant utgångsläge som vi har nu. Kan vi bara förvalta detta på bästa möjliga sätt, kan vi bara spela de sista korten rätt, så är jag övertygad om att väljarna också kommer att visa oss det förtroende som vi förtjänar. Så, partikamrater, nu sätter vi fart mot riksdagen!

Taggar

1 maj, 2000-tal, 2006, Första maj, Man, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-tal-pa-forsta-maj-2006>